

Bruksela, 19 maja 2021 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0119(NLE)

8822/1/21
REV 1

JAI 551
FRONT 182
VISA 98
SAN 296
TRANS 295
IPCR 61
COVID-19 204
COMIX 264

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Rada
Dotyczy:	Zalecenie Rady zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

Delegacje otrzymują w załączeniu zalecenie, o którym mowa powyżej.

ZALECENIE RADY

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i e) oraz art. 292 zdania pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia¹.
- (2) W dniu 2 lutego 2021 r. Rada zmieniła zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia² w celu aktualizacji kryteriów stosowanych na potrzeby dokonania oceny, czy podróż inna niż niezbędna z państw trzecich jest bezpieczna i czy należy na nią zezwolić.
- (3) Tą samą zmianą wprowadzono mechanizmy ograniczające rozprzestrzenianie się na obszarze UE+ wariantów wirusa SARS-COV-2 budzących obawy³.
- (4) Od tego czasu na obszarze UE+, ale także w wielu innych regionach i państwach trzecich, na szeroką skalę prowadzona jest kampania szczepień przeciwko wirusowi SARS-COV-2.

¹ Zalecenie Rady (UE) 2020/912 z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia (Dz.U. L 182 z 1.7.2020, s. 1).

² Zalecenie Rady (UE) 2021/132 z dnia 2 lutego 2021 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia (Dz.U. L 41 z 4.2.2021, s. 1).

³ „Obszar UE+” obejmuje wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen (w tym Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię), a także cztery państwa stowarzyszone w ramach Schengen. Obejmuje on również Irlandię, jeżeli podejmie ona decyzję o stosowaniu niniejszego zalecenia.

- (5) W dniu 17 marca 2021 r. Komisja przedstawiła dwa wnioski dotyczące rozporządzeń⁴, które przewidują wprowadzenie zielonych zaświadczeń cyfrowych w celu ułatwienia bezpiecznego i swobodnego przemieszczania się na terytorium UE w okresie pandemii COVID-19. Na terytorium UE zielone zaświadczenia cyfrowe będą dowodem na to, że dana osoba została zaszczepiona przeciwko COVID-19, uzyskała ujemny wynik testu lub przeszła tę chorobę. Państwa członkowskie nadal ponoszą odpowiedzialność za podejmowanie decyzji odnośnie do tego, które ograniczenia w zakresie zdrowia publicznego mogą zostać zniesione w przypadku podróżnych; znoszenie takich ograniczeń powinno odbywać się w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do podróżnych posiadających zielone zaświadczenie cyfrowe.
- (6) Mamy dostęp do coraz większej liczby opinii naukowych i dowodów empirycznych, które dotyczą skutków szczepień i w coraz spójniejszy sposób wskazują, że szczepienia pomagają przerwać łańcuch zakażeń.
- (7) Dowody te sugerują, że ograniczenia podróżowania można w bezpieczny sposób znosić w niektórych przypadkach w odniesieniu do osób, które mogą wykazać, że otrzymały ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19, dopuszczanej w UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004⁵, oraz że takie zniesienie ograniczeń może być również uzasadnione w przypadku osób zaszczepionych szczepionką przeciwko COVID-19, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.
- (8) Dzieci, które ze względu na swój wiek są wyłączone ze szczepień przeciwko COVID-19, powinny mieć możliwość podróżowania ze swoimi zaszczepionymi rodzicami pod warunkiem uzyskania negatywnego wyniku testu PCR na COVID-19 przeprowadzonego najwcześniej 72 godziny przed przekroczeniem granicy obszaru UE+. W takich przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać przeprowadzenia dodatkowego testu po przybyciu.
- (9) Nie ma jednak jeszcze żadnych badań lub ich liczba jest niewielka, jeżeli chodzi o ustalenie, czy warianty budzące obawy są odporne na reakcję immunologiczną wywoływaną przez różne szczepionki przeciwko COVID-19. W związku z powyższym i zgodnie z zasadą ostrożnościowego podejścia, należy ustanowić mechanizm zwany „hamulcem bezpieczeństwa”, aby umożliwić państwom członkowskim pilne i skoordynowane przyjęcie ograniczonych w czasie środków pozwalających na szybkie zareagowanie na pojawienie się wariantu w danym państwie trzecim, który był przedmiotem szczególnej kontroli, w szczególności jeżeli został on zdefiniowany przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) jako wariant będący przedmiotem zainteresowania. Ten tzw. hamulec bezpieczeństwa powinien umożliwiać zastosowanie odpowiednich środków, w tym ograniczeń wjazdu, aby zapobiegać przenoszeniu i rozprzestrzenianiu się tego rodzaju wariantów na obszarze UE+. Środki takie powinny podlegać szybkiej koordynacji w Radzie, co umożliwi przyjęcie wspólnego podejścia.

⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (zielone zaświadczenie cyfrowe), COM/2021/130 final, oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (zielone zaświadczenie cyfrowe) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19, COM/2021/140 final.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające unijne procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

- (10) Przy ocenie sytuacji epidemiologicznej w danym państwie trzecim należy uwzględnić postępy w szczepieniu populacji tego państwa przeciwko wirusowi.
- (11) Kiedy rozporządzenia w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego zostaną przyjęte, zapewnią one podstawę – za pośrednictwem aktu wykonawczego Komisji – do traktowania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez państwa trzecie jako równoważnych zielonym zaświadczeniom cyfrowym lub do wydawania takich zaświadczeń osobom, które zostały zaszczepione w państwach trzecich. Aby zapewnić skoordynowane podejście państw członkowskich oraz ułatwić podróżnym z państw trzecich dalsze przemieszczanie się na obszarze UE+, należy podjąć kroki w celu ułatwienia stosowania tych przepisów. W związku z tym państwa członkowskie mogłyby rozważyć utworzenie portalu, za pośrednictwem którego osoby mieszkające poza obszarem UE+ mogłyby zwrócić się o uznanie zaświadczenia o szczepieniu wydanego przez państwo trzecie jako wiarygodnego dowodu szczepienia lub o wydanie zielonego zaświadczenia cyfrowego.
- (12) Jeżeli państwa członkowskie uznają dowód szczepienia w celu uchylecia ograniczeń wprowadzonych zgodnie z prawem Unii, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, powinny one co do zasady odstąpić od tych wymogów w odniesieniu do podróżnych zamieszkających w państwie trzecim, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19 dopuszczanej w UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004. Państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o odstąpieniu od ograniczeń w odniesieniu do podróżnych, którzy zostali zaszczepieni przeciwko COVID-19 szczepionką, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie. Żaden z tych dwóch warunków nie powinien jednak mieć zastosowania, w przypadku gdy państwo członkowskie wprowadziło tzw. hamulec bezpieczeństwa. Do czasu przyjęcia i rozpoczęcia stosowania rozporządzeń w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego i do czasu przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego umożliwiającego traktowanie zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez państwa trzecie jako równoważnych zielonym zaświadczeniom cyfrowym państwa członkowskie powinny mieć możliwość uznawania na podstawie swojego prawa krajowego zaświadczeń wydawanych przez państwa trzecie, zawierających co najmniej minimalny zestaw danych, z uwzględnieniem możliwości weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia oraz tego, czy zawiera ono wszystkie istotne dane.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.
- (14) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁶; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

⁶ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁷.
- (16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE⁸ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁹.
- (17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE¹⁰ w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE¹¹.
- (18) Status prawny niniejszego zalecenia, jak wspomniano w motywach 13–17, pozostaje bez uszczerbku dla konieczności podjęcia przez wszystkie państwa członkowskie, w interesie właściwego funkcjonowania strefy Schengen, decyzji o skoordynowanym zniesieniu ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE,

⁷ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁸ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁹ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

¹⁰ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

¹¹ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu (UE) 2020/912 wprowadza się następujące zmiany:

1. W pkt 2 akapit pierwszy tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– charakter wirusa występującego w danym państwie, w szczególności to, czy wykryto nowe budzące obawy lub będące przedmiotem zainteresowania warianty wirusa. Warianty będące przedmiotem zainteresowania i warianty budzące obawy to warianty uznane za takie przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) na podstawie najważniejszych cech wirusa, takich jak wskaźnik zakaźności, zjadliwość i zdolność ucieczki przed odpowiedzią immunologiczną.”.

2. W pkt 2 akapit drugi liczbę „25” zastępuje się liczbą „75”.

W art. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Dane dotyczące »wskaźnika przeprowadzonych testów«, »wskaźnika dodatnich wyników testów« oraz »wariantów będących przedmiotem zainteresowania i wariantów budzących obawy« powinny zostać dostarczone przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) na podstawie informacji udostępnionych ECDC. Dane takie powinny zostać uzupełnione informacjami przekazanymi przez delegatury UE, WHO i inne ośrodki zwalczania chorób, o ile są dostępne, także na podstawie listy kontrolnej załączonej do komunikatu z 11 czerwca 2020 r.”.

W pkt 2 dodaje się nowy akapit czwarty w brzmieniu:

„Oprócz informacji, o których mowa w pkt 2 akapit pierwszy, ECDC powinno publikować i regularnie aktualizować mapę przedstawiającą sytuację w państwach trzecich w odniesieniu do wariantów budzących obawy i wariantów będących przedmiotem zainteresowania.”.

3. W pkt 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) po akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Ponadto należy zezwolić na niezbędne podróże w odniesieniu do szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, o których mowa w załączniku II.”;

- b) akapit trzeci uchyla się.

4. Po pkt 6 dodaje się nowy pkt 6a:

„6a. Bez uszczerbku dla pkt 6 lit. a) i b), w przypadku gdy państwa członkowskie akceptują dowód szczepienia w celu uchylenia ograniczeń podróży wprowadzonych, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, państwa członkowskie powinny co do zasady znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróże do UE w odniesieniu do podróżnych z państw trzecich, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19 dopuszczonych w UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004.

Państwa członkowskie mogłyby również znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do tych podróżnych z państw trzecich, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

W tym celu podróżny, który chce odbyć podróż inną niż niezbędna do państwa członkowskiego, powinien posiadać ważny dowód szczepienia przeciwko COVID-19. Państwa członkowskie mogłyby na podstawie swojego prawa krajowego uznawać zaświadczenia o szczepieniu wydawane przez państwa trzecie, zawierające co najmniej minimalny zestaw danych, takich jak dane identyfikacyjne osoby, rodzaj szczepionki i datę szczepienia, z uwzględnieniem konieczności dysponowania możliwością weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia oraz tego, czy zawiera ono wszystkie istotne dane.

W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią znieść ograniczenia wobec podróżnych posiadających ważny dowód szczepienia przeciwko COVID-19, państwa członkowskie powinny, indywidualnie dla każdego przypadku, uwzględniać zasadę wzajemności przyznanej obszarowi UE+.”.

5. W pkt 7 na początku zdania pierwszego dodaje się słowa „bez uszczerbku dla pkt 6a”.

Po pkt 7 akapit trzeci dodaje się nowe akapity, które stają się nowym pkt 7a:

„W przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna w państwie trzecim lub regionie szybko się pogarsza, a w szczególności w przypadku wykrycia wariantu budzącego obawy lub wariantu będącego przedmiotem zainteresowania, państwa członkowskie powinny w drodze wyjątku w trybie pilnym przyjąć tymczasowe ograniczenie dotyczące wszystkich podróży do UE obywateli państw trzecich mających miejsce zamieszkania w tym państwie trzecim. To ograniczenie związane z podróżą nie powinno mieć zastosowania do osób, o których mowa w pkt 6 lit. a) i b), ani do podróżnych wymienionych w ppkt (i) oraz (iv)–(ix) załącznika II. Podróżni ci powinni jednak być poddawani odpowiednim i regularnym testom, w tym przed wyjazdem, jak przewidziano w pkt 7, oraz poddawać się samoizolacji / odbywać kwarantannę, nawet jeżeli nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19 dopuszczonej w UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 lub jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie ograniczenia, państwa członkowskie zebrane w strukturach Rady powinny, w ścisłej współpracy z Komisją, pilnie w skoordynowany sposób dokonać przeglądu sytuacji. Ograniczenia takie powinny być poddawane przeglądowi nie rzadziej niż raz na dwa tygodnie, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji epidemiologicznej.”.

Akapity czwarty i piąty w pkt 7 wprowadza się po pkt 7a i stają się one odpowiednio akapitami pierwszym i drugim nowego w pkt 7b.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący